

Астрономія-та и математика-та залѣга да опредѣли съ голѣма точность естественни-ти части на время-то, а въ общежитиѣ-то ся приема само гражданско-то и искусственно-то дѣление. За това и лѣтосчисленіѣ-то (хронологія-та) ся дѣли на математическо и практическо или гражданско лѣтосчисленіѣ. Въ гражданско-то лѣтосчисленіѣ основава ся на естественни-ти наблюдения; а математическо-то не може да измѣри и да опредѣли течѣніѣ-то на врѣмя-то безъ да употреби дѣление-то искусственно, коѣ-то сѣ отредили законодатели-ты, за това едно-то отъ друго-то не може да ся отдѣли.

За да восприѣме чловѣкъ понятие за части-ти на врѣмя-то, най естественнѣй-тъ способъ ѣ да почене или по дребни-ти части и да ся въскачи на горѣ сиречь да почене отъ вторж-тѣ мину-тѣ (секунда), минутѣ чясъ, день, недѣля, мѣсяць година, или на опаки отъ по ѣдри-ти части и да слѣзе къмъ подрѣбни-ти сиречь година, мѣсяць недѣля, день, чясъ, минута, секунда ипр. Въ нити ѣдиннѣй-тъ нити другнѣй-тъ способъ не ще бѣде вразумителенъ, ако не познаѣ чловѣкъ напрѣдъ средни-ти части. Отъ всицкы-ты части день-тъ ѣ най средня-та и най ѣсна-та мѣра за время-то, и чловѣкъ може да въсприѣме понятие прѣди да знаѣ що ѣ чясъ и минута, или що ѣ година и мѣсяць. За това и мы поченовамы отъ дѣнь-тъ.

Естественнѣй день ѣ онаѣа часть на время-то, въ коѣ-то слѣнце-то стои отгорѣ на нашѣй-тъ кругозорѣ (небосклонъ — оривонтъ,) като тече отъ